

Израйльтянитѣ, казахъ на Иисуса: „Ный обитаваме много далѣчь отъ тука, и народитѣ ни, като ся научихъ за чудесата, които направи Богъ за да вы изведе изъ Египетъ, ны пратихъ да ся договоримъ съ васъ, щото когато станете Господарь на сичкътъ тази странъ, да ни не правите никакво зло: Има много врѣме какво пѣтуваме, и за туй обущата ни сѣ све изкъсани, и хлѣбътъ, когото понесохме съ насъ, стана вече сухъ и като одавнашенъ плѣсеняся.“ Иисусъ Навинъ и старешинитѣ на Израйля никъкъ не ся допытахъ до Господа за да знаѣтъ какво трѣбваше да правѣтъ, и подтвърдихъ съ кѣтвѣхъ мира съ Гаваонянитѣ. Подиръ нѣколко дни Израйльтянитѣ прѣвзѣхъ градоветѣ имъ, и ся много почудихъ когато имъ каза този народъ тѣй: „Вый неможете да ни сторите никое зло, защото сте ся заклѣли въ името на Господа за съюза ви съ насъ.“ Иисусъ като ся видѣ излѣганъ, колкото и че ся разгнѣви, но неможѣ да погази кѣтвѣтъ си, и каза на Гаваонянитѣ: „Понеже ся заклѣхме въ името на Господа за да вы не убиваме никъкъ, то ще живѣете между насъ; а понеже вый избавихте живота си чрѣзь лъжъ, то ще ни бѣдете робие, и ще работите за да снабдѣвате водѣтъ и дървата за Божіѣтъ службѣ.“ Гаваонянатѣ казахъ Иисусу: „Ный ще бѣдемъ ваши робие, ще правимъ сичко що ще ни заповѣдвате.“ И Израйльтянитѣ за да упазѣтъ кѣтвѣтъ си опростихъ на Гаваонянитѣ.

ЕЛЕНА.

Горкитѣ хорица! азъ ся бѣхъ уплашила да не бы да ги изморѣтъ. Но, я ми кажете, драга пріятелко, защо Богъ опрости само тѣзи хора, а не, и другытъ?